

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਡਾ ਚਿਹਰਾ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ “ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ” ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਝਲਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦਾ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭੁੱਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਿਚੜ - ਪੱਟੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣੀਆਂ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮਹੇ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਗੀਤ ਜਦੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵਿਰਲੇ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਥਾਈ ਉਹ ਯਾਦ ਠਹਿਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਸੰਗਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੇਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਸ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਗੀਤ 4-5 ਵਾਰ ਸੁਣੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਵਕਤ ਗੀਤ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਵੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਲਈ। ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ! ਰਾਤ - ਦਿਨ ਨੀਂਦ ਵੀ ਫਿੱਟ ਜਾਵੇ। ਖਾਸ ਨੀਂਦ ਫਿੱਟਾ ਕੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਮਸਤਾਨੇ ਐਹੋ, ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ! ਪਰ ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣਾ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕਿਚੜਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ: ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵਿਰਲੇ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਅਥਾਹ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ। ਪਰ ਪਾਸਟ ਦਾ ਕਰਮਭੋਗ ਹੀ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਵੀ ਕਿਚੜੇ ਵਲ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਭਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਮਹਾਨ ਸੇਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਉਹ ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ। ਭਗਵਾਨ, ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਫਲਾਣਾ ਟੀਚਰ ਸਾਨੂੰ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਇੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੁਣਨ ਵਕਤ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਇਸਲਈ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ। ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਗਰੰਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ 2-4 ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੋ ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕਿਚੜਪਟੀ ਵਿੱਚ ਫੱਸਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਕਈ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ ਫਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਕਿਚੜਪਟੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਿਚੜਾ ਹੀ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਭੱਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ

ਹਨ, ਯਾਦ ਵੀ ਉਹ ਆਉਣਗੇ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਤੱਤਪਰ ਮਨੋਹਰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਰਨਾਲ ਗਈ, ਅੱਜ ਕਿੱਥੇ ਗਈ, ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਭੱਜਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ! ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਕੋਣ ਲੱਗਣਗੇ? ਜੇ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦਿਨ - ਰਾਤ ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਹੀ ਚਿੰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੀ ਦਿਲ ਤੇ ਵੀ ਉਹੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਇਵੇਂ ਗੀਤ ਸੁਣਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇ, ਕੁਝ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਦਾਸੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਜਾਉਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਔਹੋ! ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ 10 - 12 ਰਿਕਾਰਡ ਚੁਣਕੇ ਕੱਢੇ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਪਰ ਫ਼ੇਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਵਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਸਹੀ ਸੋਚਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦਾ ਬੋਝਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰੋਗੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਆਪਣਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਕੋਈ ਰੱਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪੁਆਇੰਟ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਯਾਦ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਬਲ ਬਹੁਤ ਮਿਲੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਜਾਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਮੈਂ ਹੀ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਨਾ। ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿਸਦਾ ਭਾਗਿਆ ਖੁੱਲਣ ਦਾ ਹੈ, ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਫ਼ੇਰ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਨੇ ਹੀ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ, ਬਾਬਾ ਨੇ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫ਼ੇਰ ਆਪਣਾ ਹੰਕਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾਇਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਫ਼ੇਰ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਬੁੱਧੂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਗੁਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਹੈਡ ਬਣਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਭਭਕੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਵੀ ਤੂੰ - ਤੂੰ ਕਰ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫ਼ੇਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣ? ਕਈ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਚਲਨ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਸ ਇਹ ਬਾਬਾ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਬਾ ਜਾਣੇ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦਾ ਹੀ ਮੁੱਖ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਾਹੁਕਾਰ ਬਣਾਂਗੇ ਪਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਜੱਜ ਦਾ ਬੱਚਾ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵੀ ਲੱਜਾ ਆਵੇਗੀ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ੇਰ ਸਜ਼ਾ ਖਵਾਉਂਗਾ! ਉਸ ਵਕਤ ਕੰਧਾ ਥੱਲੇ ਕਰ ਹਾਏ - ਹਾਏ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ - ਬਾਪ ਨੇ ਇੰਨਾ ਸਮਝਾਇਆ, ਪੜ੍ਹਾਇਆ, ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਧਰਮਰਾਜ ਵੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। 10 ਵਰ੍ਹੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਚਲਿਆ, ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਮਾਇਆ ਨੇ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਮੁੱਕਾ ਲਗਾਇਆ, ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਚੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਿਆ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਮਿਸਾਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਫ਼ੇਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਕਾਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਫ਼ੇਰ ਮੋਹ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਪਤਿਤਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਦਿਲ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਹੀ ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ - ਇੰਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਉਠਾਈਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਈਏ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਰਚੇ। ਮੋਹ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਪਿਆਰਾ ਸੰਬੰਧੀ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੱਡੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਰਗ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੁਧਰਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਪਣੇ ਤੇ ਵੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਵੀ ਫ਼ੇਰ ਲਿੱਖਦੇ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਚੈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਮਿਲਿਆ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਆਏ ਉਦੋਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝੇ ਹਨ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਬਾਬਾ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਤਾਂ ਬੜੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਫ਼ੇਰ ਬੱਚੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਖਾਓ। ਕਿੱਥੇ ਘੁੰਮਣ ਫਿਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਝਰਮੁਈ - ਝਰਮੁਈ ਨਾ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਫ਼ੇਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੋਇਆ

ਕੰਮਕਾਜ ਦਾ ਖਿਆਲ ਵੀ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਮ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ, ਨੀਂਦ ਵੀ ਕਰੇ, ਨਾਲ - ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਰੇ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 8 ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਪਿਛੜੀ ਤੱਕ। ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਦੋ ਘੰਟਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਫੇਰ ਚਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਚਾਰਟ ਢਿੱਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਮਾਇਆ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣਗੇ ਉਹੀ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਵੀ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧਨ ਲਵਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਵਾਈ ਸਭਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਵੇਂ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸੁਣਨਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਗੀਤ ਕਿੰਨਾ ਫੁਸਟ ਕਲਾਸ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਬਾਬਾ, ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ, ਜੈਸੀ ਹਾਂ, ਕਾਣੀ ਹਾਂ, ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ ਪਰ ਛੀ - ਛੀ ਤੋਂ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ।

ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਦ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲਾਂਗੇ ਹੀ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਸੋਚਣਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਪੜ੍ਹੋ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਬਾਂਦਰ ਦੇ ਬਾਂਦਰ ਹੀ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ? ਉੱਥੇ ਵੀ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਨੈਕਰ ਚਾਕਰ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਪੜ੍ਹੋ ਹੋਏ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਭਰੀ ਢੇਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਉਹਨਾਂ ਚੰਗਾ ਸੁੱਖ ਪਾਵੋਗੇ। ਚੰਗਾ ਧਨਵਾਨ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਇਜ਼ਤ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਮੁੱਖ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਪਦ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਭਗਤ ਚੰਗੇ ਫੁਸਟਕਲਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹੀ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਭਗਤ ਹਨ ਨਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ, ਸਭ ਭਗਤ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ, ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹਣਗੇ। ਘੱਟ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਣਗੇ। ਮੁੱਖ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਪਿਆਰਾ ਸੰਬੰਧੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਦੀ ਰਗ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਅਤੇ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ! ਘੁੰਮਦੇ ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਝਰਮੁਈ, ਝਗਮੁਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਥਾਰਤ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਧਾਰ, ਉਧਾਰਮੂਰਤ ਭਵ:
ਵਰਤਮਾਨ ਵਕਤ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਹਲਚਲ ਹੈ, ਕਿੱਥੇ ਮਨ ਦੇ ਅਨੇਕ ਟੈਸ਼ਨ ਦੀ ਹਲਚਲ ਹੈ, ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਲਚਲ ਹੈ, ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸਾਧਨ ਸਰਵ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਚਿਤਾ ਤੇ ਲਿਆਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ, ਵਿਧਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਥੱਕੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸਹਾਰਾ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਧਾਰ, ਉਧਾਰਮੂਰਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਯਥਾਰਤ, ਵਾਸਤਵਿਕ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਹਾਰੇ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਕਤ ਅਮੁੱਲ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਫੇਰਨ ਨਿਰਣੇ ਕਰ ਸਫਲ ਕਰੋ।

*****